

nogen Virksomhed, som man ikke kan undvære, men der er dog derved det at sige, at naar det er Justitsministeren, der er bestandig Bankkommissær, staar det uden Tvivl i Forbindelse med, at Bankkommissæren ikke blot efter Oktrojen skal paase, at Reglerne med Hensyn til Penge-seddeldstedelsen efter Oktrojen overholdes, hvilket selvfølgelig Finansministeren lige saa godt kan paase, men at der ved Siden deraf er en Række Punkter i Oktrojen — og i det ny Forslag kommer der et Punkt til —, hvor det overlades til den bestandige Bankkommissær at træffe juridiske Afgørelser, der i paakommende Tilfælde skulle indankes for Højesteret. Der mener jeg — og det er sikkert ogsaa Grunden til, at man i 1818 har sat Justitsministeren som bestandig kongelig Bankkommissær —, at det dog er af Betydning ved saadanne Spørgsmaals Afgørelse, at den, der er Bankkommissær, er Jurist og saaledes kan afgøre de paagældende Spørgsmaal, fremfor at have en Bankkommissær, der ikke er Jurist, som ikke behøver at være Jurist, og som i det givne Tilfælde muligen skal søge andre for at faa at vide, hvilken Kendelse han skal afsige. Nu ere vi i det givne Tilfælde saa heldige, at Finansministeren ogsaa er Jurist, den forrige Finansminister var det ikke. (*Birck*: Han var det, der er mere!). Ja, hvad der er mere, eller hvad der er mindre end Jurist, skal jeg ikke komme ind paa her, det vilde føre ret langt, det er vist bedst at gemme det til hvis jeg en Gang skulde blive indbudt til Diskussion i Nationaløkonomisk Forening. Altsaa, han var ikke Jurist, og vi have før ham i lange Tider haft Finansministre, som heller ikke vare Jurister. Hvis der nu faldt et juridisk Spørgsmaal for, som den kgl. Bankkommissær skulde afgøre, og den, der i det givne Øjeblik var Finansminister, ikke var Jurist, maatte han lade det gaa videre til sin Departementschef, der maa-ske heller ikke var Jurist — det have vi set før —, og skulde det være, at han heller ikke var Jurist, maatte han lade det gaa til Kontorchefen. Saa bliver det altsaa den mindre overordnede Embedsmands Afgørelse, som i paakommende Tilfælde nyder den store Ære at skulle indankes for Højesteret og skulle afgøres der.

Det Spørgsmaal er blevet rejst — det var af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) —, om man ikke burde lade Nationalbanken fungere paa de Steder, hvor den kunde, i Stedet for

Amtsstuer, Finanshovedkassen og lignende Indretninger, og om man ikke i den Anledning burde have Krav paa Oprettelse af en Del Filialer. Jeg skal derom sige, at medens den Tanke at faa oprettet en Del Filialer af Nationalbanken og overdrage Amtsstueforretninger og adskillige andre Pengeforretninger til disse i tidligere Aar var meget populær, er dens Betydning vistnok dalet ikke saa lidt, efter at det er lykkedes Finansministeren efter Forhandling med og Sammenslutning af forskellige Banker og forskellige Pengeinstitutter rundt omkring i Landet at faa en stor Del af sine Pengeforretninger udført omkring i Landet i de Byer, hvor der er slige Banker, og jeg maa tilstaa, at jeg tror heller ikke, at de Forretninger, der foregaa paa Amtsstuerne, ere Forretninger, der særlig egne sig for Nationalbankens Kontorer og for Nationalbankens Ekspedition. Men ellers kunde der jo godt være Anledning til at søge at faa oprettet Filialer. Jeg tror nu ikke, at man nu om Stunder i Befolkningen føler saa stor Trang dertil som tidligere, — nu om Stunder, da der jo snart sagt i hver eneste Købstad er flere end een Bank. Og selv om det af og til hænder, at en Mand, som skal gøre sine Forretninger med Nationalbanken, maa foretage en Rejse, er dette ikke noget af den Betydning, at der derfor kunde være Anledning til at kræve Filialer oprettede af Nationalbanken, navnlig da man kan være ganske sikker paa, at for saa vidt der skulde kræves saadanne Filialer oprettede — jeg kan sige det fra de Forhandlinger, der have været førte —, vilde der fra Nationalbankens Side blive krævet et Vederlag derfor fra Statskassens Side, idet det erfaringsmæssigt viser sig, at de Filialer, Nationalbanken har, i alt Fald i en Række af Aar ikke have givet noget Udbytte, der svarer til Hovedforretningens Udbytte.

Der har været rejst nogle enkelte mindre Spørgsmaal, nemlig om man ikke burde have en Lov om Ret til at opsigesmaa Kapitaler. Jeg maa derom sige, at jeg ved ikke bedre — ligesom det ærede Medlem for Højrup (*Deuntzer*) —, end at Bankhæftelsen kan Skyldneren til enhver Tid opsiges og indfri, og om man afset derfra bør have en Lov om Ret til at opsigesmaa Kapitaler, skal jeg lade være usagt; det hører ikke ind under denne Forhandling og neppe en Gang ind under Justitsministeren, naar Spørgsmaalet tages ganske i sin Almindelighed.

Det ærede Medlem for Højrup hen-